

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 21 Grudnia v. s. 1821 roku.

Dalszy ciąg Ukazu o poborze ak- towym i herbowym (Ob. N. 151).

III. C papierze na wexle i oblgi.

25) Wszystkie wexle, akta wieczyste i domowe pisma pożyczkowe, mają być pisane na papierze udzielnie do tego ustanowionym, którego cena naznacza się proporcjonalnie do summy wyrażonych w tych zobowiązaniach, podług przyłączonego tu rozpisania.

26) Pismo pożyczkowe, pisane za granicą, aby mogło nabyć moc prawną wewnątrz Państwa, powinno być po przyjeździe do Rosyi podane tam, gdzie należy dla zapisania z przyłączeniem kopii jego na papierze, podług summy w nim wyrażonej, i na tym arkuszu powinien być zrobiony przyzwoity napis, bez czego pismo pożyczkowe nie może mieć żadnego skutku i nie ma być czynione za tem pismem żadne sądowe działanie i zadosyćczynienie.

27) Wexel pisany za granicą, nie pierwey może być przelewany i nie pierwey czynić za nim jakiegokolwiek uzyskanie w Rosyi, aż po jego akceptacyi, zapisanej na papierze wexlowym podług summy w nim wyrażonej.

28) Maklerowie i Notaryuszowie mają odbywać interessa wexlowe nie inaczej tylko przez pośrednictwo takich wexlow, które są pisane na papierze ustanowionym, albo takich, względem których dopełnione zostało powyższe prawidło.

29) Bankierowie i Negocjanci, przesyłający summy, równie do innych miast Państwa Rosyjskiego, jak i za granicę, mają używać na to papieru wexlowego.

30) Prawidła te stosują się równie do wexlow pierwszych (prima), jak i do drugich (secunda), trzecich (tertia) i czwartych (quarta).

31) Kupując papier wexlowy, Negocjant płaci jak za arkusz dla pierwszego wexla naznaczony, tak i za arkusze dla drugiego, trzeciego i czwartego: trzy ostatnie nie inaczej się sprzedają tylko razem z pierwszym arkuszem.

32) Drugi, trzeci i czwarty wexle mogą być wydawane wtedy tylko, kiedy na tę summę wydany został pierwszy wexel.

IV. O prostym papierze herbowym.

33) Wszelka od osoby prywatnej podawana lub przysyłana prośba, objawienie, objaśnienie i wszelkiego rodzaju dokumenta i papiery, które z natury swojej powinny podlegać Sądowemu rozpatrzeniu, mają być pisane na papierze herbowym.

34) Annexa składane przy prośbach, objawieniach i tym podobnych papierach, mają być pisane na papierze herbowym teży ceny, na jakim pisane są same prośby, dla oddalenia zatrudnień w wykonaniu tego, dozwalać podawać annexa i tak, jak są napisane, ale nie inaczej, tylko razem z kopijami na takimże papierze herbowym, na jakim pisana prośba.

35) Toż samo zachować i względem annexow, które się będą znajdowały przy papierach, przesyłanych pocztą.

36) Jeżeli jakiegokolwiek prośba, objawienie, albo inny jakiegokolwiek dokument lub papier, będzie podany, albo przysłany przez pocztę, od osoby prywatnej,

i okaże się, że jest pisana na papierze niższej wartości, albo w annexach nie będzie zachowane prawidło w 34tym punkcie postanowione: taką prośbę z annexami zostawić bez skutku i bez wszelkiego względem niej działania.

37) Prostego papieru herbowego ustanawiają się cztery gatunki: 1szy gatunek 50 kop., 2gi 1 rub., 3ci 2 rub., i 4ty 3 ruble arkusz.

38) Herbowego papieru, 1go gatunku, 50 kop. arkusz używać:

- Na prośby, objawienia, objaśnienia, wszelkie rodzaje dokumentow i papierow, podawanych i przysyłanych od osób prywatnych do Sądow nadwornych, powiatowych, ziemskich, sierockich i słównych, do Opiek ślacheckich powiatowych rządow poboru trunkowego, powiatowych kaznaczeystw, magistratow miejskich, Ratuszow i Rad miejskich, Rządow duchownych, Izb medycznych, (wrazczebnych upraw), Tamożni, do Kantorów i Expedycy granicznych (mieżewych), Udziałowych i Pocztowych, do Strabieżych i Jeometrow, Forsztmeistrów i Ober-forsztmeistrów, Ziemskich Sprawników i Assesorów, Ślacheckich Marszałkow powiatowych, Horodnicznych, Policmeistrów i Ober policmeystrow.
- Na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
- Na kopije poświadczone z działań sądowych w pomienionych miejscach.
- Na świadectwa urodzenia, chrztu i tym podobne akta, oprócz tych, na które ustanowiony jest osobny papier herbowy.
- Na opisy ruchomych i nieruchomych majątków, z publicznego targu sprzedających się, oraz na księgi i raptularze, w których zapisuje się publiczna sprzedaż.
- Na opisy majątkow branych w opiekę.
- Na prośby objawieniowe (*jawocznyje*).

39) Herbowy papier drugiego gatunku na jeden rubel arkusz, używa się:

- Na prośby, objawienia, objaśnienia i wszelkiego rodzaju dokumenta, podawane i przysyłane od osob prywatnych, do Rządow gubernialnych, Izb (*Patat*), Justyckollegium spraw inflantskich i estońskich, Rzymsko-katolickiego Kollegium, do Duchownych konsystorzów, Pocztamtów, Kancellaryi granicznej (*mieżewey*), Departamentu *Wotczynego*, Sądow sumiennych i handlowych, Zgromadzeń Ślacheckich, do Prokuratorów gubernialnych, ślacheckich Marszałkow gubernialnych, Wice-Gubernatorów, Naczelników miast, Rządow obwodowych, wojennych i cywilnych Gubernatorów.
- Na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
- Na kopije poświadczone z działań urzędowych w miejscach pomienionych.
- Na kopije postanowień decyzyjnych w sprawach odbywających się w miejscach wymienionych w artykule 38.

40) Herbowy papier trzeciego gatunku na dwa ruble arkusz, ma się używać:

- Na prośby i tym podobne papiery, podawane i przysyłane przez osoby prywatne do Najswięt-

szego Synodu, Rządzącego Senatu i Ober-prokuratorów, do Kantorów synodalnych, Kolegiów Państwa spraw zagranicznych i Admiralicji, do Departamentów ministerjów, do Ministrów, Główno zarządzających i Zwierzchność mających nad różnemi częściami wojennemi i cywilnemi.

- b) Na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych.
 - c) Na kopije poświadczone z odbywania spraw w miejscach pomienionych.
 - d) Na xięgi graniczne (*mieżewyje*).
 - e) Na kopije postanowień decyzyjnych w sprawach odbywających się w miejscach, wymienionych równie w tym jak i 39 artykule.
- 41) Herbowy papier czwartego gatunku 3 ruble arkusz używać:
- a) Na plenipotencje wszelkiego rodzaju.
 - b) Na świadectwa służby urzędników wojskowych, morskich i cywilnych.
 - c) Na paszporty dla cywilnych urzędników na czasowe oddalenie się.
 - d) Na attestaty albo listy pochwalne, po ukończeniu służby na wyborach szlacheckich i kupieckich.
 - e) Na świadectwa o należytem ukończeniu odkupów, podradów i dostarczeń.
 - f) Na świadectwa statków morskich i rzecznych po ich zbudowaniu i obejrzeniu.
 - g) Na świadectwa o majątkach podających się na ewikcyę.
 - h) Na listy uwolnienia.
 - i) Na świadectwa Konsulów zagranicznych, na towary odwożne.
 - k) Na paszporta dla okrętów wychodzących z portu rossyjskiego.
 - l) Na rachunki podpisane przez dłużników.
 - m) Na protestacje wexlow.
 - n) Na maklerskie birzowe zapisy.
 - o) Na wypisy z xiąg maklerskich i notaryuszowskich.

42) W miejscu tym odmieniają się poszliny następujące:

- a) Podług Ukazu 28 października 1808 r., od listów plenipotencyjnych po 1 rublu.
- b) Podług Ukazu 23 czerw. 1794 r. od prośb objawionych (jawocznych) po 50 kop., pieczętnych od wychodzących 50½ kop., woskowych 2 kop.
- c) Podług Ukazu 7 kwietnia 1765 r. w sprawach o majątki przy podpisaniu postanowień decyzyjnych od każdej czwartej na archiwum po ½ kop.

d) Podług Ukazu 16 lutego 1715 roku na budowanie zytoczne przy zawarciu z podradczykami kontraktu od rubla po ½ kop.

43) Od użycia papieru herbowego uwalniają się:

- a) Sprawy śledztwienne i kryminalne, które podług praw będących odbywają się na papierze prostym.
- b) Prośby o wydanie zasłużonej płacy lub pensyi dożywoitniej.
- c) Attestaty i świadectwa wydawane niższym rangom, uwalniającym się w odstawkę albo na urlop ze służby wojskowej lub morskiej, tudzież od innych komend i miejsc.
- d) Sprawy poszukujących wolności.
- e) Sprawy konkursowe.
- f) Sprawy proszących w bankach, domach wychowania, w Cesarskim towarzystwie Człeko-lubnym i w Izbach Powszechnego opatrzenia.
- g) Donosy o nadużyciach na szkodę skarbu i prośby dotyczące się samego tylko dobra Skarbu.

V. *O papierze na kupieckie xięgi.*

44) Wszyscy, tak Rossyscy jako i zagraniczni kupcy, równie i szlachta do giełdy zapisana, goście cudzoziemscy i włościanie handlujący, powinni mieć potrzebne do swego przemysłu xięgi, ustawą o bankrutach przepisane, i utrzymywać je słosownie do tej ustawy.

45) Xięgi te we wszystkich sądowych roztrząsaniach, powinny być przyjmowane za pra-

wne dokumenta, i dla tego nie obowiązując handlujących prowadzić ich na osobnym papierze herbowym, i nie określając ich formatu, ale dla większej dogodności zostawując to do ich woli, postanawia się dla nich za nieuchybny obowiązek podawać poniżej tu wymienione xięgi, dla poświadczenia z przyłożeniem pieczęci i uzyskaniem za to poszliny.

46) Poszlina ta oznacza się rozległością handlu i przeto w tym względzie handlujący dzielą się na trzy klasy.

47) Do pierwszej klasy należą kupcy pierwszego rzędu (*pierwostatieynnye*), i i gildy, goście zagraniczni i włościanie handlujący za świadectwami pierwszego rodzaju.

48) Do drugiej klasy należą kupcy 2 gildy i włościanie handlujący za świadectwami drugiego rodzaju.

49) Do trzeciej klasy należą kupcy 3 gildy i włościanie handlujący za świadectwami trzeciego i czwartego rodzaju.

50) Xięgi, liczba kart w każdej i poszlina od nich, oznacza się następującym sposobem:

1) Dla handlujących 1szej klasy:

- a) Zurnał 150 kart 2 rubli poszliny od karty.
- b) Kassa 100 kart 2 rubli.
- c) Główna.
Xięga czyli
Haupt
Buch, Gross
Buch — 50 kart 2 rubli

2) Dla handlujących 2giej klasy:

- a) Zurnał 150 kart 1 rubel
- b) Kassa 100 kart 1 rubel.
- c) Główna xięga 50 kart 1 rubel.

3) Dla handlujących 3ciej klasy:

- a) Przychodu 50 kart 20 kop.
- b) Rozchodu 50 kart 20 —

51) Przy corocznem objawieniu kapitałów swoich, kupcy obowiązani w tymże czasie podać do Magistratu, Ratusza lub Rady miejskiej (*Dumy*) podług przynależenia, równie procenta od swych kapitałów jak i xięgi wyżej ustanowione, z numerowanemi w nich kartami, pospołu z naznaczoną od nich poszliną.

52) Magistrat, Ratusz lub Duma przysyła te pieniądze, sprawdza numeracyę kart xiąg podanych i po podpisaniu przez jednego z członków i sekretarza, na ostatniej stronie liczby ich w każdej xiędze, takż, kiedy mianowicie i jak wiele poszlin uzyskano, wyciska pieczęć, wydaje xięgi składającemu, odsyła pieniądze do karnaczystwa przy komunikacyi, i niepięrowy aż po wypełnieniu tego, czyni swoje rozrządzenia względem zapisywania kupców podług gildy.

53) Prawidła podawania xiąg przez włościan handlujących i opłaty od nich poszlin, poniżej są przepisane.

54) Numerować należy każdą kartę licząc w niej dwie strony, i od każdej numerowanej karty płacić ustanowioną poszlinę.

55) Jeżeli jakakolwiek z tych xiąg będzie skończoną przed upłynieniem roku, wtedy kupiec, nieczekaiać wyżej ustanowionego w artykule 51 terminu, powinien podać nową xięgę do Magistratu, Ratusza lub Dumy, dla jej poświadczenia i wyciśnienia pieczęci; i przy tem opłacić ustanowioną poszlinę.

56) Xiąg zawierających liczbę kart mniejszą od naznaczonej w artykule 50, do poświadczenia nie przyjmować.

57) Zresztą każdy kupiec, miarkując po rozległości swoich obrótów, może w xięgach swoich podawać i większą liczbę kart od naznaczonej, opłacając proporcjonalną poszlinę.

VI. *O papierze na xięgi maklerskie i notaryuszowskie.*

58) Każdy makler i notaryusz obowiązany mieć dwie xięgi: jedną dla zapisywania wexłów i pism pożyczkowych; a drugą, dla zapisywania kontraktów, umów i układów.

59) Liczby kart w xięgach maklerskich i notaryuszowskich nie określa się.

60) Maklerowie i notaryuszowie przedstawiać mają księgi swe, z kartami numerowanemi, przed nastaniem każdego roku, do tego miejsca, pod władzą którego zostają, dla poświadczenia i przyłożenia pieczęci, a po zaświadczeniu ksiąg donosić Izbie Skarbowej o liczbie kart, zawartych w podanych przez nich księgach, i o czasie, kiedy one są poświadczone.

61) Miejsce, do którego będą przedstawione takie księgi, sprawdza w nich numeracją kart, przyjmuje naznaczoną poszlinę i po zapisaniu przez członka i sekretarza na ostatniej karcie liczby ich w każdej księdze, także kiedy mianowicie i jak wiele poszliny uzyskano, przykładą pieczęć, wydają księgi podającemu, a wziętą od niego poszlinę, w samym dniu opłacenia, odsyła do karnaczeystwa przy komunikacyi.

62) Od każdej karty ksiąg maklerskich i notaryuszowskich pobierać do skarbu po 50 kopiejek.

63) Księgi te mają podawać maklerowie albo notaryuszowie, lub ich umocowani, przy objawieniu na papierze herbowym.

64) Numerować należy każdą kartę, licząc w niej dwie strony, a od każdej numerowanej karty płacić naznaczoną poszlinę.

65) Po upływnym roku, księgi te, maklerowie i notaryuszowie, pierwszego stycznia mają odsyłać do tych miejsc, gdzie one były poświadczone, dla obezwolenia, czy należytem sposobem były utrzymywane.

66) Jeżeli którakolwiek z ksiąg maklerskich albo notaryuszowskich zostanie zapisaną przed upływem roku: w takim razie makler lub notaryusz nie czekając terminu na to ustanowionego, ma podać razem z nią także księgę nową do tego miejsca, gdzie ona była poświadczana; przyczem zachować tenże porządek, jaki jest przepisany w 61szym artykule; a podane księgi powracać maklerowi albo notaryuszowi po zaświadczeniu tegoż dnia.

67) Maklerowie birżowi zapisywać mają do ksiąg swoich słowo w słowo zapiski birżowe, wydające się przez nich tak przedawcom jako i kupującym towary, z wyrażeniem dnia, kiedy zaszła sprzedaż, równie jako i wszystkich należących do tego okoliczności, stosownie do Opinii Rady państwa z dnia 17 listopada 1813 roku.

68) Maklerowie birżowi również mają zapisywać do ksiąg swoich różne na birży postanowione względem wexłów obróty, oznaczając podług dat imiona przelewcy, wexłodawcy i akceptanta, także na jakie miejsce i na jaki termin wydany wexel, równie jak i wszystkie do tej operacyi należące okoliczności, na osnowie Regulaminu Magistratu głównego dnia 16 stycznia 1721, rozdziału 19 i Ustawy wexlowej rozdziału 1 punktu 52.

VII. O papierze na pasporty.

69) Wszystkie ustawy, dotąd wydane o użyciu i wydawaniu pasportów i obowiązkach do tego przywiązanych, pozostają w zupełnej swej mocy.

70) Za papier na pasporty wewnątrz kraju ustanawiają się następujące ceny:

1) Dla kupców pierwszego rzędu:
Za pasport na 1 rok 200 rub.

— 2 lata 400 —
— 3 — 600 —
— 4 — 800 —
— 5 — 1000 —
— 6 — 1,200 —
— 7 — 1,400 —

2) Dla kupców 2giej gildy:
Za pasport na 1 rok 100 rub.

— 2 lata 200 —
— 3 — 300 —
— 4 — 400 —
— 5 — 500 —
— 6 — 600 —
— 7 — 700 —

3) Dla kupców 3giej gildy:
Za pasport na 1 rok 50 rub.

— 2 lata 100 —
— 3 — 150 —
— 4 — 200 —
— 5 — 250 —

na 6 lat 500 rub.

— 7 — 350 —

4) Dla kupców 5ciej gildy:

Za pasport na 1 rok 25 rub.

— 2 lata 50 —
— 3 — 75 —
— 4 — 100 —
— 5 — 125 —
— 6 — 150 —
— 7 — 175 —

5) Dla włościan i mieszczan:

Będące teraz prawa o pasportach dla mieszczan i włościan, jak względem czasu na jaki te pasporty wydawane być mogą, tak i względem ceny papieru, na jakim one pisane być mają, pozostają w dawniejszym i działaniu.

71) Dla azyatów niezapisanych do gildy, prowadzących handel na linii azyatyckiej, przy udawaniu się do miast wewnątrz Państwa za swoimi potrzebami, należy brać pasporta, ustanowione dla kupców 2giej gildy, a dla znajdujących się u nich przykaszczyków i służących, pasporta kupców 3ciej gildy.

72) Obywatele, którym dotąd dozwolono było wydawać dla dworskich swoich ludzi w stolicach świadectwa pisane na pięć rublowym aktowym papierze, dozwala się wydawać im także świadectwa z terminem nawet do jednego roku na sześć rublowym papierze.

VIII. O papierze na świadectwa dla handlujących włościan.

73) Prawa zawarte w Najwyższym Ukazie z dnia 29 grudnia 1812 roku, o świadectwach wydawanych na prowadzenie handlu, równie jak i na przeznaczenie na przykaszczyka i komisyoniera, a także na sidielca i artelszczyka, pozostają w swej mocy i działaniu; oprócz ustaw o świadectwach czwartego gatunku, o których teraz postanawia się, co następuje:

74) Świadectwa czwartego rodzaju na handel przez włościan otrzymywane, mają być odtąd wydawane na sumę od czterech tysięcy i więcej do ośmiu tysięcy rubli.

75) Przy wydawaniu tych świadectw czwartego gatunku, uzyskiwać po pięć procentów od objawionej sumy.

76) Wszystkie te świadectwa wydawać z powiatowego karnaczeystwa po opłaceniu ustanowionej poszliny.

77) Zwierzchność włościańska może żądać od karnaczeystwa powiatowego, świadectw dla wydania podległym sobie włościanom, mającym pasporta, ale za każdym żądaniem obowiązana wnieść poszliny nie tylko za świadectwa, ale i za księgi, które podług rodzaju handlu oznaczonego w świadectwie, włościanin mieć powinien podług 50 artykułu tego Ukazu; przy czem mają być przedstawione i same księgi dla należytego ich poświadczenia.

78) Włościanin, mający pasport prawem przepisany, może składając go przy prośbie do karnaczeystwa powiatowego, i płacąc wszystkie ustanowione poszliny, jak za świadectwo tak i za księgi, otrzymać świadectwo podług swojego żądania.

79) Świadectwa są ważne na jeden tylko rok, od 1 do 1 stycznia: na ich otrzymanie przeznaczają się termin od 15 grudnia roku upływającego, do 1 stycznia roku następującego.

80) Dla odnowienia świadectwa, niepotrzeba włościaninowi stawić się osobiście: miejsce albo zwierzchność, od którego bierze swój pasport, może na osnowie powyższej wyjednać nowe świadectwo.

81) Wszystkie tu postanowione względem poborów aktowego i herbowego prawidła, mają być przywiedzione do skutku od 1 stycznia 1822 roku w całym Państwie Naszem od tego zaś czasu powinno się odnowić i zatrzymane od 1 stycznia 1820 roku pobieranie poszlin aktowych w guberniach nad morzem bałtyckim.

82) Wszystko, co w tym Ukazie przepisano do działania Izby cywilnych, sądów powiatowych i dalszych urzędowych, sądowych i policyjnych miejsc i osob, powinno się odnosić i do wszystkich

bez wyjątkow równych im mieysce i osob, znajdujących się pod innymi nazwaniami w guberniach nad morzem bałtyckim, zachodnich, białoruskich, i małosyjskich, obwodzie białostockim, Gruzji, Ziemi Woyska Dońskiego i Bessarabii.

83) Papier herbowy różnego gatunku, podług nowych wzorow, powinien byđz wprowadzony w użycie od tegoż terminu; ale nim się przysposobi dostateczna jego ilość, pozwala się używać dawnego wzoru papieru 50 kopieykowego, rublowego, dwórublowego, takż na pasporta i świadectwa włościan handlujących, w użyciu jego trzymając się prawdeł tym ukazem postanowionych.

Rządzący Senat ROZKAZALI: ten Najwyższy JEHO CESARSKIEY MOŚCI Ukaz, i Najwyżey potwierdzone tabelle, dla wiadomości i wykonania, obwieścić całemu narodowi; co się tēm i dopełnia.

Oryginał z pod- Drukowano w Sankt Petersburgu przy Senacie, pisem Rządzącego (M. P.) tersburgu przy Senacie, dnia 4 grudnia 1821 r.

(Dokończenie następnego).

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Wiedeń dnia 13 grudnia. Podług odebranych tu d. 9 b. m. wiadomości ze *Stambułu*; spodziewano się tam niezawodnie buntu, zwłaszcza po domiesieniu, iż Persowie zajęli *Bassorę* i pokonali Turków, ubiwszy im 800 ludzi.

Wenecya dnia 2 grudnia. Gazety tuteysze donoszą, iż podług wiadomości z Morei pod dniem 14 listopada, twierdzę *Patras* oblegli Grecy, lecz jeszcze nie zdobyli. Z resztą nic tam ważnego nie zaszło. Miasto *Patras* leży na północnym brzegu Morei, o pięć mil od *Lepantu*, od którego je ciążyna morska przedziela. Ma 4 do 5 tysięcy ludności. Grecy wchodząc do tego miasta, przed domem konsula francuzkiego wydali radośny okrzyk.

Korsarze Algierscy pełnią największe bezprawia na morzu w okolicach tuteyszych.

Gazeta lipska pisze: „Grecy będący w Wiedniu odebrali listy z *Semlina*, donoszące o zbuntowaniu się janczarów w *Stambule*, zamordowaniu przez nich W. Sultana, i wyróżnieniu wielu chrześcijan na przedmieściu *Pera*.“

Gazety berlińskie tak w tej mierze piszą: „W. Sultan, następca tronu, W. Wezyr i inni znakomitsi urzędnicy padli ofiarą fanatycznej wściekłości janczarów. Część *Stambułu* ma byđz w ogniu, i poseł angielski Lord *Strangford* zamordowany. Gdy z tą wiadomością przybył goniec do *Belgardu*, tameczny Basza zamknął się w swoim mieszkaniu, co jest oznaką najwyższego u Turków żalu. Przewidywano od niejakiego czasu, że janczarowie prędzey czy późnziej stę rządu obeymą, i wielkie na państwo ottomańskie sprowadzą klęski. Kto zna dobrze rząd i naród turecki, przekonany jest zapewne, iż żadne dyplomatyczne zabiegi nie zdołają pojednać Turków z mocarstwami europejskimi; dziki bowiem fanatyzm, ożywający wszystkich bez wyjątku Muzulmanów, nie dozwoli im i na chwilę zaufać, chociażby najbawienniejszym radom chrześcijańskim.“

Jedna z berlińskich gazet to jeszcze o tymże wypadku dodaje: „Przybyła tu z *Wiednia* wiadomość, iż z powodu zaszłej pomiędzy Persami a Turkami pod *Bagdadem* bitwy, w której Turcy utracili osm tysięcy ludzi, oświadczył W. Sultan *Dywanowi*, iż gotów przyjąć żądania Rosyji. To jego oświadczenie tak rozgniewało janczarów, iż dnia 26 listopada zamordowali go wraz z całą rodziną.“

Lipsk dnia 9 grudnia. Odebrane tu listy ze *Stambułu* i wyspy *Idry* donoszą, iż szczątki floty tureckiej zawinęły w nędznym stanie do *Helespontu*. Z 4 okrętów liniowych jeden tylko powrócił. Grecy zdobyli szturmem *Patras* równie jak *Tripolizę*. Poległo ich 700, ale 6000 Turków, broniących twierdzy, po większej części wycieli. Potwierdza się takż o zdobyciu *Arty* przez Greków.

Persowie ciągną przez *Anatolię*, w *Azyi* mnieyszej, ku *Smyrnie*.

Odbrzegow Menu daia 12 grudnia. Słychać, iż *Aly*, Basza *Janiny*, pożyczył Grekom 50 milionów piastrow.

Nowo mianowany *Reis-Effendi* turecki ma lat blisko 40. Ze zaś pracował długo w wydziale intetessów zagranicznych, i zna dokładnie stosunki Porty z dworami europejskimi, wybor więc jego podobał się posłom cudzoziemskim w *Stambule*. Między posłami zagranicznymi przy dworze tureckim panuje jak największa zgodność.

Tymczasowy rząd grecki w *Kalamata* podzielił cały kraj na 6 prowincy, to jest, *Epir*, *Macedonię*, *Tessalię*, *Attykę*, *Peloponez* i *Archipelag*. Kongres ma się składać z 30 senatorów.

Zante, dnia 9 listopada. Na wyspach jonskich panują większe rozruchy, niż w *Irlandyi*. W *Irlandyi* pomimo największego starania, nie mogą władze odkryć ich przyczyny, ale na wyspach jonskich uczyniono już przysposobienia do rewolucy. Znaleziono w tuteyszym mieście 40 do 50 tysięcy sztuk broni i 5 osob uwieziono.

Z powodu coraz większego nieukontentowania mieszkańców tuteyszych, osada angielska musiała ustąpić z miasta do twierdzy. Słychać, iż Pan *Maitland*, naczelny kommissarz angielski, uda się z wojskiem z *Korfu* do *Zante*.

Stambul, dnia 11 listopada. Stolica tuteysza smutny ciągle obraz wystawia. Mimo wszelkich starań używanych dla utajenia prawdy, wykrywa się ona przecież i powiększa niespokojność umysłów. W pierwszych dniach bieżącego miesiąca mówiono o krwawey walce na półwyspie koryńskim stoczoney, w której wojsko tureckie zupełnie pobito. Tak więc pomimo usilności rządu, pomimo kilkakrotnie przez firmy ponawianey amnestyi, pomimo ogłoszonego wyjazdu *Kiai Beja*, ministra spraw wewnetrznych do Morei, z pewnym Baszą, którego mieli sobie życzyć mieszkańcy dla układania się z nim, wojna z Grekami trwa ciągle. Lubo w *Stambule* nie wychodzą gazety, jest to przecież miasto, w którym największy rodzi się fałszywych wieści.

Od granic tureckich, dnia 5 grudnia. Doniesienia z *Kalamaty* pod dniem 10 listopada, są bardzo pomyślne dla sprawy powstańców. Senat grecki przenosił siedzisko swoje do *Tripolizy*, gdzie wydaje uchwały i rozkazy. Wysłano przez ciążynę koryńską 8,000 moreyczyków naprzeciw *Churschid* Baszy. Poczem dowódca ten napadnięty przy pięciu studniach ze wszystkich stron przez albańczyków, Greków i suliotów, poniósł wielką klęskę. Tymczasem *Aly*, Basza *Janiny*, pomaga znacznymi posilkami pieniężnymi senatorowi morejskiemu do prowadzenia wojny. Podług niektórych doniesień, miał nawet posłać senatowi do *Tripolizy* 2 miliony piastrow lub cekinów. Przesyłając podarunki na znak przyjaźni przez albańczyków dowódców, życzył oraz Grekom największy pomyślności, szczęśliwego skutku zamiarów i obiecał pomagać im wszelkimi siłami do zagładzenia państwa tureckiego. List dołączony do podarunkow, sam własną ręką podpisał wyrazem *Konstantyn*, zkad wnoszą, że dawniejsza pogłoska o nawróceniu się jego do religii chrześcijańskiej, była prawdziwą. *Odysseusz* jest ciągle czynnym w *Epirze*, i miał zabrać Turkom wiele potrzeb wojennych przeznaczonych do Morei. Okręty przybyłe z *Korfu* donoszą, iż oprócz twierdz *Coron* i *Modon* poddała się także Grekom ważna twierdza *Napoli di Romania*. Gdyby się ta wiadomość sprawdziła, jużby cała Morea była zdobytą przez Greków. Na wyspach jonskich w czasie rozbrojenia mieszkańców przez angielskiego gubernatora, miało przyysć do krwawych wypadkow. Na kilku wyspach uzbrowieni wieśniacy schronili się w góry i wyraźnie powstali przeciwko Anglikom.

Madryt d. 27 listopada. Posłowie francuzki, niderlandzki i portugalski mieli w tych dniach długie narady z Królem.

Pomimo wszystkich adressów przeciwko ministrom, pozostali oni na swoich urzędach, a nawet nie prosili o uwolnienie od nich.

DODATEK.

Wilno dnia 21 Grudnia 1821 roku v. 3.

Spowiednik i inne osoby, należące do dworu Infanta *Don Francisco de Paula*, zostały oddalonymi. Zapęd rewolucyjny w południowej Hiszpanii zdaje się coraz bardziej wzmacniać.

Dla utrzymania spokojności wysłano wojsko do Biskai, Nuwarry i innych prowincyj.

Dnia 29, Ministrowie naradzali się dziś z nieustającą deputacją stanów w skutku poselstwa królewskiego, i slychać, że taż deputacja postanowiła popierać ministrów.

Wysłał rząd wczoraj 24 gońców do prowincyj z poselstwem królewskiem i odpowiedzią na nie stanów. W dniu tym nie kazano dawać nikomu prywatnemu koni na poczcie.

Jenerał Latorre objął dowództwo wojskowe w Madrycie, i natychmiast wydał odezwę do wojska, a przy rozkazie dziennym, przysłanym mu przez ministra woyny ogłosić kazał poselstwo Króla do stanów z ich odpowiedzią.

Od trzech dni nie mamy wiadomości z Kadyxu. Zdaie się, iż to przerwanie związku ze stolicą jest skutkiem oporu rozkazom ministrów. Cała Andaluzya chce iść za przykładem tegoż miasta; owo zgola, całe nadbrzeże morza śródziem-

nego jest uczestnikiem uczuć objawionych w przełożeniu kadyxskim.

Doniesienia z Galicyi zgadzają się, że i ta prowincya technie duchem oporu. Falsz atoli, jakoby jenerał Mina ciągnął we 30,000 wojska ku Madrytowi. To atoli pewna; że gotów wszelkiemi sposobami popierać sprawę Riego.

Rio Janeiro d. 3 października. Nie można już wątpić o zamiśle ogłoszenia niepodległości Brezylji i posadzenia na tronie Królewica portugalskiego, mającego panować pod imieniem: *Piotra I Króla Brezyljijskiego*. Ogłoszenie to nastąpi zapewne d. 12 października, w rocznicę urodzin Królewica.

Haga d. 9 grudnia. Listy od granic francuzkich donoszą, iż wszystkie gościńce są napełnione nowozaciecznemi, przeznaczonemi do uzupełnienia pułków kirysyerów, dragonii i lekkiej jazdy, i że do Lotaryngii przyprowadzają konie wojskowe z Niemiec, aby cała jazda francuzka była w swojej liczbie. Do artylleryi zaś pieszey i konney przyymują ochotników, między któremi jest wiele dawnych żołmerzy.

Wolno Drukować F. N. Golański Czl. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

List Gończy.

1. Policya Wileńska uprasza wszelkie Władze tak Cywilne jako i Wojskowe, niemniej osoby prywatne, a żeby zbiegłych z Wilna z dnia 19 na 20 terażniejszego mca decembra w nocy od JW. Prokuratora Litewsko-Wileńskiej Gubernii Radcy Nadwornego i Kawalera Botwinko poddanych jego ludzi 1go Grzegorza czyli Hryszki Kondratiewa a 2go Wasilija Dmitriewa ująć raczyli, i ujętych pod najszybszą strażą do teyże Policji dostawili. Rysopis onych jest następnny: pierwszy Kondratiew, wzrostu małego twarzy okrągłej, oczu karych, nosa małego, wklęsłego od choroby, od czego i mówi niewyraźnie białoruską prostą mową, włosów rasych ostrzyżonych, wieku lat 18, miał na sobie letni sini surdut o jednym rzędzie guzików, i czyukę prostego sukna granatowego, w bótach i czapce sukienney. Drugi Dmitriew, wzrostu średniego, twarzy białey czystey, oczu karych, nosa średniego ściągłego, włosów rasych ostrzyżonych, lat 16, mówi czysto białoruską mową, i cokolwiek po Polsku; na nim surdut sukieny ciemnogradatowy i czyuka takiegoż sukna, w bótach i czapce sukienney. Nadto znieśli ci ludzie ile dotąd wiedzieć można srebrny kieszonkowy zegarek, pieniądmi rubli 11 i z rzeczy: jedną koszulę z płotna wębą i dwoje spodni jedne kazimierkowe czarne, i drugie sinie sukienne. Wilno d. 20 xbra 1821 roku.

Inspektor dzieł śledztwiennych F. Królikowski.
Tytularny Sowietnik Hutowicz.

14 Klasy Staszkowski.

Sądy Exdywizorskie.

1. Przewodnictwem dekretu Ziemskiego Rosieńskiego na domiar satysfakcyi wierzycielom W. Kazimierza Godwoysza Chorążego taxę i exdywizyą dóbr Butow w powiecie Rosieńskim leżących determinującego, tenże Sąd Ziemski Ptu Rosieńskiego, przez wyrok na dniu 29 listopada roku upływającego zapisyny powodem już załatwionych stopniów prawa, pierwszemu zaosnowaniu sprawy konkursowej właścicych, postanowił od dnia 12 stycznia roku następującego 1822 na sessyach po obiednich w mieście powiatowem Rosieniach, zając się oczewistym rczbiorem teyże sprawy; przeto ażeby strony, mające stasunki do massy pod konkurs oddaney, od przeznaczonego terminu bez zwłocznie jawily swoje pretensye, w nawzajem pozwani do wyswietenia funduszu stannosci nieodwlekali, zapowiada: a wraze przeciwnym, że amissya tak

w dowodzie, jako i odwodzie rzeczy zapisaną będzie, przetrzykrotną awizacyą ostrzega. 1821 listop. 30 d.

Prezydent Ziemski Ptu Rosień. Jan Kalinowski.
Sędzia Ziemski Rosień. Kazimierz Jucewicz. Pisarz Ziemski Rosień. Ignacy Giedgowd.

Zgodność z Zurnalem poświadczam Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rosieńskiego.

120lecinia dzierżawa Skarbowego Jeziora.

1. Gdy na przeznaczony w dniu 7 listopada roku terażniejszego ostatni termin licytacyi do wzięcia w 120lecinę arendę Jeziora Bobrowickiego, w powiecie Stonimskim położonego, nikt się nie zgłosił; przeto Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ogłasza niniejszém nowe na tenże sam przedmiot licytacye, które się odbywać mają w terminach na dobra skarbowe w Gubernii Grodzieńskiej naznaczonych, to jest: pierwszym dnia 12, drugim 20 stycznia i w trzecim dnia 10 lutego następnego 1822 roku; na które terminu wzywają się wszyscy życzący zadzierżawić wspomniane Jezioro, aby z odpowiedniemi kaucyami raczyli przybyć sami do teyże Izby Skarbowey, lub przez plenipotentów się zgłosić. Działo się w mieście Guberskiem Grodzie dnia 16 grudnia 1821 roku.

Radzca Izby skarbowey Wincenty Styczyński.
Sekretarz wydziałowy Doliński.

Wezwanie Sądowe.

1. Miński Rzymko-katolicki duchowny Konsystorz wysluchawszy próśby Ur. Marcina syna Ludwika Walczewskiego obywatela Ptu Borysowskiego gubernii Mińskiej, na swoją żonę z domu Langow Walczewską 25 gbra zeszłego mca w tym roku podaney, wyrażającej, że ta zabrawszy wszystkę garderobę, pieniądze, namówiwszy syna Romualda 16 lat mającego, i podanego z majątku proszącego męża Sichnik w powiecie rzeczonym Borysowskim leżącego, imieniem Apanasa Białanowskiego od żony swojej, sekretnie wydalita się, i albo u stryjeczno-rodzonego swojego brata Nikodema Godlewskiego porucznika b. woysk Polskich, w gubernii Chersońskiej w powiecie Olwiopolskim w majątku Sczę-

śliwey Godleuce, albo też u ciotek swoich w powiecie Szawelskim w gubernii Wileńskiej, u Tomasa Komarowskiego poręcznika b. wojsk Polskich w majątku Karwazach znajduje się; za-determinował w rezolucyi swojej 25 tegoż gbra przez wzgląd na petyta męża proszącego i mo uczynić do wszystkich Rzymsko-Katolickich i U-nińskich Konsystorzow komunikacye o publika-tę, zdo do Rządow Guberskich takż komunikacye do Litewsko Wileńskiego i Chersońskiego, tudzież 3tio posłać ukazy do wszystkich Dzie-kanów dyecezyi swojej, powołując oną przed Sąd swój, jako forum właściwe dla rozprawy wzajemney stron, na termin mocą Ukazu 1764 maja 20 przeznaczający się dzień 29 maja na-stępującego 1822 roku, z tém: iż jeśliby niesta-nęła na takowy termin, tedy rzecz in contuma-ciam sądzona będzie, tudzież naostatek determi-nował i takową rezolucyą w Kuryerze Litewskim po trzykroć za awizacyą pomieścić, jakową i po-mieszcza. Dat w Mińsku roku 1821 mca xbra 14 dnia. Oficyat rząd Józef Kamński.

Sekretarz Franciszek Biedunkowicz.

Sądy Exdywizorskie.

(Redakcyja otrzymała dnia 20 xbra terażniejszego roku.)

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski za temissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu w roku 1811 mca 8bra 10 dnia zapadła, oraz re-zolucyą tegoż Głównego Sądu w r. 1821 8bra 18 dnia zakroczoną, w komplecie do majątności Uszy Kocielowskiej w powiecie Wileyskim, konkursowi uległej dziedzictwa W.W. Brygidy i Felicanny Markowskich zjechawszy, jako w terminie ostatecznym zapowiedzianym, czynność swą do końca zbliżył, oraz termin wzięcia do namowy dzień szesnasty xbra roku idącego zadeterminował, żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie przed tym ter-minem z swoimi dopominkami do Sądu przycho-dzili i niewiadomością nieskładali się, przez gazetę Kurjera Litewskiego zaawizować postanowisz, że na nieprzybywających z dopominkami wieczną amissyą zakreśli, ostrzeżę. Roku 1821 xbra 5 dnia.

Wincenty Mengolin Podsedek Ihumen. pre-zydujący. Ferdynand Dworzeczki podsedek Ziem. Wileyski Exdyw. Prezydent Grodz. Ptu Oszm. Alfons Witulski, Exdyw. Ignacy Łojko Regent Sądu Exdywizorskiego.

Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MO-ŚCI Samowładcy wszech Rossyy etc. etc. etc.

3. Urr. Anni Turczynowiczowey z dokładem opiekunow i cujusvis nominis, Hermanowi z do-kładem ich tytułow, pierwszykroć powołującym się a Starozakon. Mowszy, Nisenowi, Kuszelowi i Hirszowi Beyruchowiczom Karolickim, Mow-szy Mejerowiczowi, Pinchesowi Hirszewiczowi i dalszym wszystkim kredytorom zeszłego Hilera Beyruchowicza Karolickiego obywatela miasta Sto-nima, tudzież Morduchowi Ickowiczowi Epszteynowi Rubinowi Stolim. z aresztem na wexel Starozakon. i Mowszy Morduchowiczowi Polońskiemu od pomienionego Hilera Beyruchowicza na rubli sr. 1,000 w jakiey bądźkolwiek dacie wy-dany, powtórnie zakładającym się wszystkim ży-dom obywatelom Stolim. z dokładem ich zwierz-chności w miejscu exekucyi, Pozew przed Sąd Ziem. Stolim. na kadencyą następną Trzykrólską w 1822 roku sądzić się mającą z powodztwa Star. Rochli matki, Beyrucha syna, Chasi i Blumy có-rek Karolickich żony i potomstwa zeszłego Hi-lera Beyruchowicza Karolickiego oraz Hilera Szmytłowicza Jachny ich opiekuna oby-w. Sto-

nim, w assistencyi zwierzchności czyniących, któ-rzy do oświadczenia w Aktach Ziem. Stolim. w roku teraż. 1821 augusta 30 na taxę i exdywi-zyą zapisanego, wyniesionego po obzałach żydów przed Sąd Ziem. Stolim. na dniu 31 tegoż mca i roku zapozew, i za onym zyskanego na tych-że żydach niestannego w dniu 8bra tegoż ro-ku dekretu, do dowodow i praw krajowych re-ferując się obzałach pozywają o to: żalujący nie-mogąc usatysfakcyonować odłużeń zeszłego Hi-lera Beyruchowicza gotowemi pieniędzmi, uyrze-li się w konieczności oświadczyć taxę i exdywi-zyą jego majątku oraz żalująca Rochla Hilero-wa własnego funduszu, w jakim celu wyniosłszy po wszystkich tak zeszłego Hilera Beyruchowi-cza jako i żalującey Rochli żony tego kredyto-rów (oprócz tylko obzał. Turczynowiczowey i Hermana) w dacie powyższej do Sądu Ziem. Sto-nim. zapozew, gdy ustanowili na omioney Ziem. Stolim. kadencyi 8browey powództwo; w tym więc ich przypisuje Sąd Ziem. dekretem w dacie 8bra terażniejszego roku zapadłym obok na-znaczenia na wszystkich stronach w rozprawę wchodzących komportacyi 4ma tygodniami przed następną Ziem. Stolim. kadencyą w kancelaryi tegoż sądu spełnić się powinny, nadto jeszcze administracyą karczmą pod taxę i exdywizyą oddaney oraz dalszego ruchomego majątku uznał, obżalni zaś żydzi kondemnować siebie dopuścili, pobudką czego zmuszeni żalcy tychże obżalnych skondemnowanych powtórnie a obżalnych Tur-czynowiczowę i Hermana pierwszykroć adcytują do sądu, i następnie proszą o opłatę na skonde-mnowanych solucyi, poosobno za kondemnatą, o skutki przeto uprzednią żalobą objętych na wszy-skich pozywających się, o uznanie komportacyi dowodow pretensye ich wyswiełtających, o przy-jęcie satysfakcyi w miarę okazać się mającego pod exdywizyą oddanego funduszu, o zapisanie na nieprzychożących kredytorach lub pozwanych a niestawających amissyi czyli wiecznego upad-ku ich pretensyi, o powrót wydatkow prawnych i wszystko, co się dowiedzie. W olna pozwu popra-da.

Woźny zeznając, iż w sprawie Star. Rochli matki, Beyrucha syna, Chasi i Blumy córek Ka-rolickich, żony i potomstwa zeszłego Hilera Bey-ruchowicza Karolickiego oraz Hilera Szmytłowi-cza Jachny ich opiekuna obywateli Stolim. w a ssi-stencyi zwierzchności czyniących sześć kopii tego pozwu, zgodnych z niniejszym autentyktem jedną W.W. Annie Turczynowiczowey z dokładem opiekunow w majątności Urbanowszczyźnie w dniu 8, drugą cujusvis nominis Hermanowi z dokładem ich tytułow w folwarku Wysocku w dniu 7, trze-cią Star. Mowszy Nisonowi Kuszelowi i Hirszo-wi Beyruchowiczom Karolickim, czwartą Mowszy Mejerowiczowi, 5tą Pinchesowi Hirszewiczowi i dalszym wszystkim kredytorom zeszłego Hilera Beyruchowicza Karolickiego, 6tą Morduchowi Ickowiczowi Ebszteynowi rabinowi Stolim. wszy-skim żydom obywatelom Stolim. z dokładem zwierzchności w miejscu exekucyi w mieście Stolimie w dniu 9tym w miesiącu xbrze 1821 roku w powiecie stolimskim popodawawszy, oblig zeszłego Hilera Beyruchowicza na sumę rubli srebr. 1000 w jakiey bądźkolwiek dacie Star. Mowszy Polońskiemu wydany, u rabina Epszteyna przyaresztowałem i do rozprawy przyparęczy-łem, tudzież na cel powiadomienia wszystkich po-mienionego zeszłego Hilera Beyruchowicza i je-

do żony Karolickich, kredytorów o utworzonym ich majątku konkursie cały niniejszy Pozew wespół z relacyynym kwitem do Gazety Kurjera Lit. dla trzykrotnej awizacyi podać postanowitem. Jan Juczynowski Wóźny Powiatu Stonim.

Roku 1821 zdra 9 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości ziemskimi powiatu stonimskiego stawając osobiście Wóźny wyżey wyrażony kwit swój relacyynny podanego niniejszego pozwu zeznał, przyjąłem i że jest zgodno w aktach świadczę. Ignacy Nielubowicz Ziem. Ptu Stonim. Regent.

Roku 1821 dnia 9 grudnia że pozwu niniejszy Redakcyja w Kurjerze Litewskim umieścić może świadczę. Ferdynand Borzymowski.

Prezes Sądu Ziemskiego Ptu Stonim.

Sąd Exadywizorski.

3. Roku 1821 miesiąca grudnia 7 dnia, Sąd Podkomorzo-Exadywizorski: 1) do ułatwienia kwestyi działowej między WW. Wincentym Rosieñ. Arnolfem Szawelskim Gran. Jackiem Ziemskim Sędziami rodzeństwem Kiewnarskiemi; i 2) do usatysfakcyonowania kredytorów tak zeszłego ich oycy Józefa Kiewnarskiego, jako też późniejszych debitorów, z dóbr Kiewnar i dalszego nazwania w pcie Szawel. leżących, przez dekret remisyyyny Sądu Ziem. Szawel. doty 15 dnia marca przeszłego 1820 r.; ustanowiony, po ułatwieniu początkowych przygotowań i dillacyi w celu ostatecznego całego sprawy rozbioru; w dniu dzisiejszym, jako w terminie z obwieszczenia upłynionym in fundo dóbr Kiewnar, jurydykcyą swoją otworzył, a po wysłuchaniu stron procedujących dowodzenia i odwodów; przedsięwzięł całą sprawę wziąć do namowy. Gdyby zaś żaden z pretensorów, nieskładał się niewiędz mością, o exystencyi tego Sądu, przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w gazecie Kurjera Litgo ogłaszającą się, wzywają się wszyscy kredytorowie i wszelkiego nazwania pretensorowie mogący czynić poszukiwania na dobrach Kiewnarskich i ich atynencyach dziedzictwa WW. Kiewnarskich, ażeby takowe poszukiwania najspieszniej przynosili do działającego Sądu; uchylbion zaś przyście przed wzięciem sprawy do namowy; na zasadzie praw i remisyyynego dekretu poda wszystkie niewniesione do Sądu pretensye wiecznemu milczeniu.

Jan Przeciszewski b. Podkomorzy ptu Rosieñ.
Tomasz Herubowicz b. Prezyd. Ziem. Szawel.
Jan Narbut Sędzia Ziem. Szawel. i Exadyw.

3. Niżey podpisany zawiadania sukcesorów zeszłego Ludwika Czartoszewskiego Szambelan. b. dworu pol. UUr. Annę z Jezierskich matkę Antoniego nieletniego syna aktora rzeczy Czartoszewskich i ich opiekę w tém: iż gdy dekretem oczwistym Sądu Ziem. ptu Wileñ. z pomiędzy rozprawujących się stron o stopień sukcesyi po zeszłym Szambel. Czartoszewskim Ur. Antoniego Czartoszewskiego uznano za najbliższego konsukcessora, a tym powodem nakazano, ażeby niżey podpisany jako pełniący obowiązki plenipotenta za życia Ludwika Czartoszewskiego, i mający powierzone oblige i dokumenta złożył one in natura do Kancelaryi Ziem. Wileñ. dla wyextradowania sukcesorom, niżey podpisany uzupełniając skutki dekretu wedle rejestru jakie tylko miał u siebie papiery w Kancellaryi Ziem. Wileñ. przy zaniiesionym oświadczeniu w terminie złożył i zlokwiał, a gdy się prywatnie dowiaduje, że też dokumenta przez sukcesorów Czartoszewskiego nie są odebrane, a wedle ukazu wyszłego (jeżeli do dnia 1. januar. 1822 r.) nie będą oblatowane, walor swój utracić mogą; proto, aby niżey podpisany po zupełnym wyextradowaniu dokumentów, za nienastąpieniem oblaty, nieuległ odpowiedzi, niniejsze czyni przedwczesne ostrzeżenie. Jan Kniażewicz Adwokat.

Ze takowe ostrzeżenie w Kurjerze Litew. może być drukowane świadczę Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

Do prenumeratorów Pamiętnika farmaceutycznego.

Pamiętnika farmaceutycznego numer 4ty, który dla zdarzonych przeszkod a mianowicie z przyczyny niedościa transportu papieru, i dla niewypieszonych rycin, niewyszedł w czasie zamierzonym d. 2 października, wywdzie w przyszłym styczniu. O czém wydział farmaceutyczny uważa za rzecz potrzebną donieść prenumeratom.

1) Z rzeczonym numerem czwartym zamknie się Pamiętnik farmaceutyczny jako pismo osobne, a dalszy ciąg teyże materyi wykladany będzie w nowym piśmie peryodycznym, pod tytułem Dziennik medycyny chirurgii i farmacyi, którego prospekt był niedawno ogłoszony.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt z Protokółu potocznego Ziem. Ptu Stuck. w dacie poniżey zapisanego oświadczenia et eoründem pod pieczęcią tegoż Ptu przy opłacie należnych skarbowi Monarszemu poszlin stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1821 mca decembra 5, dnia przed aktami Ziem. Ptu Stuckiego czyni się oświadczenie w następney rzeczy. Za odebraniem listu od mego brata, W. Waleryana Godaczewskiego, w dacie w roku terażniejszy 1821 nowembra 7 dnia, do mnie pisanego, w którym zawiadamia, iż obżałowany Apolinary Wierzeyski, oblig jakoby odemnie wydany, przelał niewiadomey osobie pokryjamo, którego nigdy niewydawałem, i żądnych summ od t. g. z Wierzeyskiego nie miałem sobie zakredytowanych; owszem z exekutorstwa za testamentem jego oycy s. p. Adama Wierzeyskiego ex Sędziego Stuckiego spełnianego, w czasie którego, expensa na procedera, edukacyą i oporzadzenie do półku, co własnoręcznie w roku 1819 karty i registra poświadczają, własnym groszem zaspokajałem, a co dziś przymuszonym zostaje prawnie mojej należności, pierwszey od wszystkich pokryjomych facyendarzy poszukiwać, niespodziewając się jednak aby obżałowany Apolinary Wierzeyski miasto wdzięczności, za podnaszane trudy około edukacyi i potrzeb jego, wyptał się podstępem i kazł swój honor z formowaniem ku swoim zamiarom obligu, wnosząc więc, że nie oblig, ale summa czter. zł. 500 suplementem, do testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Marszałka Nowogródz. w roku 1820 mca marca 24 dnia sporządzoną, a 1821 marca 11 dnia na Sądach Ziem. Nowogr. aktykowanym, zapisaną, która ulokowaną została na obligu w 1808 roku od s. p. Leona Godaczewskiego oycy oświadczonego się wydanym obowiązując sukcesorów zeszłego Godaczewskiego, aby takowa summa przez trzy lata była procentowaną pięcią procentami, a po upłynionych trzech lat, od daty jego śmierci opłaconą została do rąk Apolinarego Wierzeyskiego przelewa; z tego zatem względu ostrzegam powszechność przez niniejsze zapowiedzenie, aby nikt takowey summy czter. zł. 500 nienabywał, gdyż c. n. jest odpowiednią następnym obiektem napróżd w roku teraż. 1821 apryla 5 dnia oświadczonego się w dobrej ufności i zupełney wierze przychylając się do usilnych prośb i przetożeń obżałowanego iż spodziewając się rangi oficera potrzebuje pieniędzy na oporzadzenie się, mając wzgląd na tę gwałtowną potrzebę, obok tego uważając iż niskąd nie może mieć pomocy ponieważ żadnego innego

funduszu nad ten nie ma, dat na zapisaną testamentem należność złotych 2800 i procent dwóletni od reszty pozostałych złotych 7200 do roku 1823 apryla 3 dnia opłacił, co poświadcza w tey samey dacie kwietacyzny własnoręczny dokument od obżałgo oświadczającemu się dany a tegoż roku apryla 4 dnia w aktach słuckich aktykowany. Powtóre aresztem wroku terażniejszym 1821 oktobra 24 dnia założonym poszukuje na teyże samey summie W. Józef Falski kommiss. dworzan. Ptu Sluc. rubli srebr. 170 z procentami zaległemi, i expensami prawnemi obligiem w roku 1818 oktobra 8 dnia przez obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego ku opłacie zaręczonych. Potrzebie to z owych expensow na potrzeby obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego przez oświadczającego się, jego własnymi kartami udowodnić się powinnym i na załatwienie interesów ich ogólnych familiynych taż summa jest w ewikcyi przeto przelewny nabywca tey summy od obżałgo Apolinarego Wierzeyskiego stanie się odpowiednim wyżej wypisanym ewikcyom do dziś dnia wiadomym, i uległym warunkom testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Marszał. Nowogr., oraz zapowiada się że obżałny i dalsi jego bracia rodzeni Wierzeyscy żalnego obligu odemnie nie mają wydanego sobie, i mieć nie będą, że summy testamentem zapisaney s. p. Adama Wierzeyskiego ex marszał. nowogr. dopóty zdjąć nie będzie mógł, dopóki obżałny nieuspokoi oświadczającego się Falskiego pretensyow. a jeśliby do tego czasu pomienioną sumnę kto nabył pokryjono musi odpowiedzieć i cierpieć za swą nieostrożność i chciwość. Gdyż facienda takowa nastąpiłaby nie mogła bez znacznego odstępnego ze szkodą przelewającego, a profitu nabywcy co że tak jest zapewna to list brata mego W. Waleryana Godaczewskiego jest dowodem w którym odstępnę mnie zaofiarowane, aby tylko były pieniądze opłacone. Takowe oświadczenie w akta Ziemskie Sluckie wnosząc i one do Gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego wydrukowania podać determinuję i własną ręką podpisuje. Dat ut supra Kazimierz Godaczewski Regent Grodzki Nowogródzki.

Ze takowe oświadczenie może być do Kuryera Litewskiego podane zaświadczam. Maciey Bułhak Pod. Ziem. Ptu Sluckiego.

Zgodno z protokołem świadczą Piotr Bobtuc Ziem. Ptu Sluc. Regent.

Ostrzeżenie.

2. Imieniem W. Jmć. Panów Anny z Wialbutów Kozakiewiczowej i Antoniny z Wialbutów Zaszczynskiej w assystencyi mężów Wincentego Kozakiewicza b. Deputata wywodowego ptu Bychowskiego gubernii Mohylewskiej, i Stanisława Zaszczynskiego Kapitana b. woysk polsch, czyni się z pobudek następnich: zeszy Mateusz Wialbut Dworzamin Skarbu Litgo Anny Kozakiewiczowej i Antoniny Zaszczynskiej mając zwiększonym spadkiem po bracie rodzonym Franciszku Wialbucie spłynionym znaczenie zwiększony summowny i ruchomy fundusz, przy zejściu swoim zostawił ony drogą naturalney successyi potomstwu Janowi Strapczemu Brzeskiemu, Julijanowi Deputatowi Ihumeńskiemu, synom Wialbutom, oraz dwóm córkom z Wialbutów Kozakiewiczowej i Zaszczynskiej do równego podziału; gdy zatem rzeczeni bracia, jako naturalni opiekunowie zoiąwszy się urządzeniem ogólney po oycu pozostałości, summy około sta tysięcy, z czego wynoszące kontentując jedną z siostr Kozakiewiczową w jej należności niepewnymi obligami od różnych obywateli z kredytów pościągali i na suoy użytek obrócili, a schedę w majątku Bijuciszkach niegdys dziedzictwa Podkom. Oszmiań. Melchiora Wankowicza przez taxę doczesną za pewną sumnę zeszlemu oycowi wydzieloney wy-

przedawszy, do tego stopnia ogólny fundusz doprowadzili, iż ledwo jeden folwark Osany w pcie Oszmiań. sytuowany z taxy doczesney Supińskich pozostał, a córki równe do owego mający prawo pokrzywdzone, nad wyrażony folwark do wynagrodzenia strat swoich, nie mają inney ewikcyi; przeto żeby i ten ostateczny resztulcyi przedmiot przez równy obrót przed rozpoczętym drogą processu w Ziem. Oszmiań. dopomunkiem niezmiął, a przez układy o własnictwo pomienionego folwarku nikt niedoświadczał uszczerbku i zatrudnienia, a ztąd aby nikt w umowę o nabycie folwarku Osany nie wchodził, i na hipotekę onego kredytu nie czynił, całą publiczność zawiadamiają.

Takowe ostrzeżenie jako Plenipotent w imieniu aktorów interessu podpisuję Kazimierz Rutkowski Adw. Sub. Oszmiań.

Wolno umieścić w dodatku Kuryera Litgo Raymund Chodźko Z. Oszm. Prezyd.

Odpowiedź na oświadczenia.

2. Odpowiedź imieniem W. Józefa Bukatego, z powodu ogłoszonego w roku terażniejszym 1821 oktobra 29 dnia w imieniu JW. Józefa Szczyta b. marszałka ptu mozyrskiego i kawalera przez gazetę oświadczenia, jako Wierzeyski niesprawiedliwie rzuconey potwarzy, również przed całą publicznością usprawiedliwiając się, czyni się następna. Jak niewypartą jest rzeczą, iż przez lat 4ry ciągle niżej piszący się zajmował się ekonomicznymi i prawnymi interesami JW. Szczytów, tak równie jest niezawodnym i naysprawiedliwszym, że w żaden deces niewpadł i nigdy niezbaczał z przyzwolitey drogi, jaką summienie i honor wskazywać każdemu powinny; lecz to z rady niechętnych osob dla niżej piszącego się nastanie wzięło, aby zkwietować pozostałą pensyą za usługi, i należność obligową złotych 6,600 przez JW. Szczyta zawinioną, o której pieczętarze dziś jeszcze żyjący poświadczą, i w tym celu zdejmując ze mnie kalkulacyą, nie tylko remanenta na włościanach przez te lata pozostałe, lecz i niedobory od possesorow arędownych, oraz poczynione straty przez różnych oficyalistow, a przez samego JW. Szczyta przyjmowanych i kwietowanych, na deces mój umyślnie policzyli. Co się tyczy powierzanych blankietow, nigdy niżej piszący się położonego zaufania nie zdradził, z każdym powrotem z kontraktow, obrachunek z nich, z samym JW. Szczytem czynił, i żadnego by najmniejszego blankietu u siebie niezatrzymał. Nadto pokryjomego wydalenia się nikt dowieść nie może, gdyż po ustalonych obowiązkach moich kilka miesięcy in fundo dóbr JW. Szczyta przesiedział, jedynie dla zdania porządney kalkulacyi z rejestrow przez się utrzymywanych; późniy za wiadomością samych dziedzicow, i dozwoleńiem nojętymi z ichże włościan końmi wyjechałem do dziedzicznej fortunki w powiecie oszmiańskim leżącej, i tę wiadomość na skutek wezwania przeciwnego przynoszę. Nim drogą prawa z uczynioney mi krzywdy poszczególe usprawiedliwię się, tę krótką odpowiedź, na zarzuty w imieniu JW. Szczyta uczynione daję, które czémby nadgrodzić kto mógł, niech publiczność sądzi. Józef Bukaty.

Ze takowa odpowiedź W. Józefa Bukatego w Kuryerze Litewskim może być drukowaną świadczyć. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

Observacye meterologi- czne.	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia	średnia	cal.	lin.	+	stopni				
}	dnia 19	średnia	27	cal. 2,5	lin.	+ 3,35	stopni		Zachodni	Pochmurno
	dnia 20	średnia	27	— 5,37	—	+ 2,75	—		Połud. Zachod.	Ciągly deszcz
	dnia 21	godz. 6	27	— 5,8	—	+ 1,5	—		Połud. Zachod.	Deszcz